

Bài văn mẫu Tả cảnh quê hương em với cảm xúc riêng của bản thân - Mẫu 1

Quê hương nếu ai không nhớ

Sẽ không lớn nổi thành người...

Em sinh ra và lớn lên ở một vùng quê yên bình. Đối với em, quê hương không chỉ là sự gắn bó máu thịt mà còn là niềm tự hào mỗi lần nhắc đến.

Nét đặc trưng của quê em là những lũy tre xanh rì rào trong gió. Lấp ló sau rặng tre là những ngôi nhà mái ngói đỏ xinh. Xung quanh mỗi nhà đều có rất nhiều cây cối, vì thế không khí lúc nào cũng trong lành, thoáng đãng. Trong làng là những con đường dài thẳng tắp. Xa xa, những cánh đồng lúa mênh mông như những tấm thảm lụa mềm mại. Trên khắp triền đê, từng đàn trâu, đàn bò thong thả gặm cỏ. Chiều chiều, lũ trẻ con lại mang điều ra thả, những cánh diều liệng bay trên bầu trời trong xanh. Mọi thứ đều êm ả, thanh bình như vậy đó.

Điều khiến em tự hào nhất ở quê mình đó chính là những ngôi chùa cổ kính nhuộm màu thời gian. Cứ tháng tư âm lịch, lễ hội lại được diễn ra. Đây cũng là dịp mọi người chờ đợi nhất trong năm. Trên khắp các dòng sông, đến mùa lễ hội lại rộn ràng những chiếc thuyền rồng. Trên thuyền là những anh hai, chị hai với chiếc nón quai thao hát những câu hát giao duyên mượt mà, đắm thắm.

Cuộc sống đổi thay từng ngày, nhưng con người quê em vẫn sống với nhau chan chứa tình cảm chân thành. Mọi người trong từng thôn xóm đều đoàn kết, giúp đỡ lẫn nhau. Ngay cả trên những cánh đồng cũng chẳng bao giờ vắng đi tiếng nói, tiếng cười của người lao động. Những tiếng gọi nhau í ới, ríu rít trong nắng hoàng hôn đã quá đỗi quen thuộc với người dân quê. Tất cả đã tạo nên một bức tranh đồng quê giản dị mà ấm áp tình người.

Em rất yêu quê hương. Mỗi ngày trôi qua đều để lại trong em những kỉ niệm đẹp đẽ về cuộc sống và con người nơi đây. Em sẽ cố gắng học tập thật tốt để góp một phần nhỏ xây dựng quê hương mình giàu đẹp hơn.

Bài văn mẫu Tả cảnh quê hương em với cảm xúc riêng của bản thân - Mẫu 2

Đối với mỗi người con đi xa nhà xa quê thì cảm xúc và kí ức của họ luôn hướng về một nơi thân thương được gọi là quê hương. Có lẽ mỗi người chúng ta ai cũng có quê hương của chính mình, quê hương là một nơi nào đó mà nơi đó có thể ta được sinh ra hay lớn lên, là nơi cho ta nhiều kỉ niệm, nơi mang đến cho ta cảm giác ấm áp và thân thuộc, tin tưởng đến nỗi cho dù cuộc sống có chông chênh hay mệt mỏi ta vẫn luôn mong được trở về nơi đó để ta có một điểm tựa cho chính bản thân mình.

Nhắc đến quê hương là nhắc đến tuổi thơ, nhắc đến những kỉ niệm tươi đẹp, nhắc đến một thời hồn nhiên và ngây thơ. Quê hương nơi mà ta luôn thuộc về và cũng là nơi luôn sẵn sàng giang tay chào đón ta. Quê hương, nơi đó có ánh nắng của buổi ban mai với bầu không khí trong lành và mát dịu, có những đồng ruộng thẳng cánh cò bay, đâu đó là những chú trâu giữa những cánh đồng đang cấy cấy cùng với người nông dân. Trên những con đê nhỏ nhỏ và hẹp ấy là những cậu nhóc cùng nhau thả diều hay những lần chơi đuổi bắt mà vô tình trượt chân xuống ruộng lúa toàn bùn đất lâu lâu lại thấy những cậu nhóc chăn trâu ngoài đồng rồi vừa chăn trâu vừa thả diều, có những hôm là buổi chiều tà mọi người cùng nhau dắt trâu về chuồng. Quê hương là nơi mà tôi với những bạn bè cùng trang lứa mặc kệ gái trai cùng nhau trèo lên những cây ăn trái khi đến mùa, hái cho nhau những trái ngon nhất, là lúc tôi trên cây hái còn cậu thì ở bên dưới lấy áo hứng những trái ngọt lành đó. Quê hương là nơi đưa chân những người con xa nhà lên thành thị để làm ăn để học tập mà chẳng biết đến khi nào mới về cũng chẳng biết lên thành thị sẽ như thế nào, là nơi mà mỗi người con, người xa quê đều nhớ đến và mong muốn tìm về. Đôi lúc sống giữa cuộc sống đầy vất vả và tấp nập ta lại chợt nghĩ đến những sự yên bình tại quê hương ấy cái sự đậm ấm và hạnh phúc khi mà cả làng cùng nhau sum họp và vui vầy cho một học sinh nghe tin đậu đại học là niềm hãnh diện của cả làng chứ không phải của riêng gia đình nào đó, là nơi có cây đa hàng nước, nơi thôn quê dân dã nhưng lại mang đậm tình yêu thương vô bờ, là nơi mà đồng tiền tuy khan hiếm nhưng tình cảm thì luôn chất chứa. Quê hương là những ngày cuối năm ông bà cha mẹ đều mong ngóng con cháu chở về để gặp mặt để hội họp sau những năm xa cách mà chẳng biết con cháu sống ra

sao có khổ cực hay không. Là nơi mà tất cả sự yêu thương đều được chia sẻ, tất cả lỗi lầm đều được tha thứ, là nơi đưa tâm hồn ta về với sự bình yên, về với yêu thương.

Quê tôi chẳng giàu có cũng chẳng nhộn nhịp tấp nập, quê tôi là một nơi bình dị, là vùng nông thôn suốt những năm tháng đều phải chịu nắng mưa dãi dàu, cuộc sống tuy khó khăn nhưng tất cả rất yên bình và nhẹ nhàng không có sự cãi vã hay tranh dành, đó là nơi tôi được sinh ra và lớn lên là nơi in đậm kí ức tuổi thơ của tôi, in đậm dấu ấn về ông bà, về những người thân yêu mà tôi luôn mong mỏi tìm về.

Bài văn mẫu Tả cảnh quê hương em với cảm xúc riêng của bản thân - Mẫu 3

Cha mẹ em đều là người gốc Bắc, thế nhưng đã chuyển vào miền Nam sinh sống từ khi em còn chưa ra đời, thế nên em may mắn được sinh ra và lớn lên ở miền đất đầy nắng và gió Tây Nguyên. Mảnh đất này đã gắn bó và để lại trong trái tim em nhiều kỷ niệm.

Cha mẹ em lập nghiệp ở Đắk Nông, vốn là một tỉnh mới tách ra từ Đắk Lắk, nơi đây đặc trưng với những mảnh đất ba-dan màu mỡ, những cơn gió mùa thổi lồng lộng, cùng những cơn mưa tầm tã dầm dề vào những ngày tháng 6, 7. Còn vào mùa nắng thì là cái nắng gay gắt, tuy không quá khắc nghiệt như nắng hè của miền Bắc, nhưng cũng đủ khiến người ta nhớ mãi ánh mặt trời rực rỡ cùng bầu trời xanh cao vời vợi. Nhà em một gia đình thuần nông, chúng em sống trong bạt ngàn những rẫy cà phê xanh ngắt rộng lớn, những vườn điều tỏa tán xum xuê, những rừng cao su rợp bóng, mát rượi và cả những vườn tiêu mà trụ nào nào trụ nấy cũng sai trĩu quả. em thích nhất vẫn là vào mùa hoa cà phê nở, chắc tầm khoảng tháng 1, 2, khắp nơi đều mang một màu trắng xóa, những chùm hoa cà bung nở dày đặc trên từng tán lá, tựa như những chùm bông xinh xắn. Hoa cà phê là thứ hoa bình dị, dân dã, màu trắng mang đến cho nó vẻ thanh khiết, còn hương thơm thoang thoảng lại mang đến vẻ dịu dàng. Mà có đôi lúc em đã nghĩ rằng nếu nói đến vẻ đẹp của người con gái Tây Nguyên thì hình ảnh và hương sắc của hoa cà phê là một ví dụ khá độc đáo và thú vị.

Em yêu mảnh đất Tây Nguyên này như chính quê cha đất tổ của mình vậy, thậm chí đó là tình cảm gắn bó tha thiết, sâu nặng không quên trong chính tâm hồn. Mà đâu có đi xa một ngày em cũng luôn nhớ về cái nắng, cái gió và cả cái hương thơm ngọt dịu của hoa cà phê.

Bài văn mẫu Tả cảnh quê hương em với cảm xúc riêng của bản thân - Mẫu 4

Quê gốc em ở tỉnh Hà Tây cũ, nay trực thuộc thành phố Hà nội, em đã có đến mấy năm trời không về thăm lại quê hương, mà những kỷ niệm về những ngày nhỏ dại được ở với ông bà cũng chỉ còn thấp thoáng trong tâm trí. Thế nên trong đợt nghỉ hết ba năm của bà nội, em đã được cùng bố về thăm quê để gợi nhắc lại những ký ức một thời.

Ngày về đặt chân xuống mảnh đất quê hương, em thấy lòng dấy lên những xúc cảm lạ kỳ, là xúc động là sung sướng khôn nguôi. Nhà nội em, nằm bên cạnh một cái ao lớn, nước quanh năm xanh ngắt một màu. Từ gian nhà phụ, mà ông em thường dùng để hóng mát và ăn cơm, mở cửa sổ là có thể nhìn thẳng ra mặt ao ấy, rồi nhìn sang tận bên kia bờ nơi có gốc đa chẳng biết bao nhiêu tuổi. Nơi ấy là chỗ các cụ thường ngồi chơi, nói đủ thứ chuyện trên đời, cũng là nơi mà bao thế hệ trẻ con đã từng sấm soi những quả đa chín, rồi rình mò cả những ổ trứng chim,... Khi dạo quanh đường làng, em lặng lẽ ngắm nhìn cảnh vật xung quanh, mấy năm trời quê em cũng thay đổi rất nhiều, con đường đất khi xưa nay đã thay bằng con đường bê tông rộng rãi và bằng phẳng. Những ngôi

nhà gạch ngói giờ cũng chỉ còn lác đác vài ba gian, thay vào đó là những ngôi nhà 2, 3 tầng khang trang rộng rãi. Thế nhưng có những thứ vẫn không đổi thay, ấy là cái giếng nước đã có từ thuở bố em còn nhỏ bên cạnh một cái điếm canh làng, nơi dân làng tụ tập mỗi khi có hội hè, công to việc lớn. Và thứ em ấn tượng và yêu thích nhất vẫn là những cánh đồng lúa xanh ngắt một màu, trải rộng, thi thoảng lại thấy một bác nông dân đi thăm đồng, cùng với những cánh cò trắng dập dờn. Mang đến cảm giác giác thư thái và yên bình của một vùng quê ngoại thành, khác hẳn với cái ồn ào tấp nập nơi thủ đô.

Dẫu không thường xuyên ở quê nội, thế nhưng em vẫn dành cho nơi một tình cảm sâu sắc, có lẽ bởi vì những ngày nhỏ dại em đã từng có những ngày tháng vui vẻ và hạnh phúc bên cạnh ông bà. Hy vọng rằng mảnh đất thân thương này sẽ ngày một phát triển hơn nữa, để mỗi một người con xa quê khi nhớ về đều cảm thấy tự hào và nhớ nhung tha thiết diện mạo quê cha đất tổ.

Bài văn mẫu Tả cảnh quê hương em với cảm xúc riêng của bản thân - Mẫu 5

Em sinh ra và lớn lên tại thành phố Đà Nẵng, nơi được mệnh danh là thành phố đáng sống nhất Việt Nam. Và em khẳng định rằng điều đó là hoàn toàn đúng bởi sự phát triển, môi trường sống, cảnh trí thiên nhiên, và nhiều những yếu tố khác đều làm cho em yêu thích và tự hào không thôi.

Đà Nẵng là một thành phố thuộc dải đất miền trung, với điều kiện không thuận lợi, đất xen lẫn cát, việc canh tác gặp nhiều trở ngại, thời tiết cực đoan với 4 mùa không rõ rệt, trong đó khắc nghiệt nhất là mùa hè với cái nắng đỏ lửa đặc trưng kéo dài tận mấy tháng trời. Nhưng bỏ qua tất cả những khó khăn, thì Đà Nẵng thực sự là một nơi rất đẹp, rất đáng sống, nơi đây được mệnh danh là thành phố của những cây cầu nổi tiếng và độc đáo. Cho đến giờ phút này em đã đi qua 12 cây cầu của Đà Nẵng, trong đó ấn tượng nhất là những cái tên như Cầu Rồng, cầu Sông Hàn, cầu Trần Thị Lý, cầu Thuận Phước và có cả cầu vượt Ngã Ba Huế, với quy mô và tầm cỡ khu vực. Đặc biệt Đà Nẵng còn nổi tiếng với những danh lam thắng cảnh nổi tiếng, thu hút khách du lịch từ khắp nơi trong nước cũng như ngoài nước đến tham quan và trải nghiệm. Đó là chùa Linh Ứng bên cạnh bán đảo Sơn Trà với kiến trúc độc đáo, nguy nga, cùng tượng phật bà Quan Thế Âm cao 67 mét, thềm tầm nhìn đẹp hướng ra biển Đông bao la và ngọn Hải Vân mờ mờ phía xa. Nổi danh không kém là khu danh thắng Ngũ Hành Sơn nổi tiếng với những ngôi chùa cổ và hệ thống hang động bậc thang kỳ thú. Ngoài ra còn có khu dịch Bà Nà Hill với lối kiến trúc Pháp, Anh độc đáo, kết hợp với các loại hình vui chơi nghệ thuật vô cùng thu hút. Sống ở Đà Nẵng mảnh đất thân yêu này, em cảm nhận rõ ràng được không khí của một cuộc sống bình thản, không quá xô bồ, vội vã, đặc biệt là người dân cực kỳ thân thiện, dễ mến. em thích nhất là những ngày thứ bảy, chủ nhật được cha mẹ dẫn ra bờ sông Hàn ngắm cảnh, hóng gió, nhìn cầu sông Hàn lấp lánh, cầu Rồng phun lửa, và cảm nhận sự tươi mát thư thái mà dòng sông mang lại, cảm nhận sự náo nhiệt từ những người đi bộ, em lại càng thêm yêu cuộc sống nơi đây.

Đà Nẵng là một thành phố đẹp, cũng là nơi em yêu thương và vô cùng gắn bó. Nếu có một ngày phải rời xa nơi này, em sẽ vẫn luôn nhớ về nó, dành cho mảnh đất này một vị trí đặc biệt trong trái tim và mang nó theo suốt cuộc đời.

Bài văn mẫu Tả cảnh quê hương em với cảm xúc riêng của bản thân - Mẫu 6

"Quê hương" là hai tiếng gọi thân thương nhất đối với mỗi một con người. Bởi đó là nơi chúng kiến ta sinh ra, lớn lên và trưởng thành. Đối với em cũng vậy, quê hương em thật đẹp và mỗi lần nhắc gọi quê hương em thấy trong lòng trào dâng bao cảm xúc khó tả.

Quê hương em là một làng quê rất trù phú. Những cánh đồng lúa thẳng cánh cò bay, những bãi ngô, nương dâu xanh tít tắp đến tận chân trời. Con đường làng ngoằn ngoèo, quanh co nhưng vô cùng sạch sẽ vì được làm bằng bê tông. Từ ngày có đường bê tông sạch sẽ, chúng em đi học không còn phải chịu cảnh lầy lội bùn đất như trước kia nữa.

Những ngôi nhà hai tầng mọc lên khang trang làm cho quê hương ngày càng mới mẻ. Bây giờ ở quê em không còn có nhà tranh nữa mà tất cả đều có nhà ngói cả rồi. Vì thế tháng 10 năm ngoái, quê em đã được đón nhận danh hiệu Nông thôn mới. Tuy rằng cuộc sống đã khá hơn nhưng ở quê em, mọi người vẫn sống với nhau rất chan hòa, tình cảm. Khi bắt đầu một ngày mới, các bác nông dân thường rủ nhau ra đồng. Các chị hàng xóm đẩy xe đi chợ, nói chuyện về giá cả hôm nay. Còn chúng em thì í ới gọi nhau đi học, cười đùa và nói chuyện làm cho làng xóm nhỏ trở nên rộn rã và tràn đầy sức sống hơn. Những buổi tối liền hoan văn nghệ, các cụ ông cụ bà cũng hào hứng đi xem rồi tham gia đọc thơ, kể chuyện nữa.

Những cánh diều đủ màu sắc, đủ hình dáng bay lên cao, cao mãi trên triền đê lộng gió có lẽ là hình ảnh mà em thích thú nhất. Hy vọng những ước mơ của chúng em sau này cũng sẽ bay cao, bay xa như thế.

Diện mạo quê hương em đang thay đổi từng ngày và ngày một giàu đẹp hơn. Em rất yêu quê hương của mình. Chính vì thế sau này, dù có đi đâu xa đi nữa thì em vẫn luôn nhớ về quê hương.

Bài văn mẫu Tả cảnh quê hương em với cảm xúc riêng của bản thân - Mẫu 7

Không nơi đâu đẹp bằng quê hương của em. Nơi mà em đã sống và lớn lên từ khi còn nhỏ và được ngủ trong vòng tay của mẹ.

Nhà em ở cạnh những bụi tre ngà cao vút như lên tận mây xanh. Xung quanh nó có hàng trăm bầu. Nhà của em nối từ một con đường nhỏ đến trường làng núp sau những rặng me tây già đang thay chiếc áo mới. Mẹ tây xòe những cánh tay che mát cho em và mấy đứa trong xóm cùng đi học. Có khi em đang học bài, nhìn ra xa bỗng thấy những hàng dừa sum sê cành lá che lấy một khoảng trời. Dưới đó là những ngôi nhà trệt mọc thấp mọc cao. Em nhớ những buổi trưa đi học, bỗng bầu trời tối sầm lại bắt đầu mưa. Đúng vậy, một cơn mưa rớt đười rồi xối xả trên đầu. Chúng em thì nhau chạy bộ, quần áo ướt sũng, da mặt tái xanh. Cô giáo đã cho chúng em nghỉ học một buổi. Quê em còn có những mẫu ruộng và một con sông. Bề ngang khoảng sáu mét và nó trôi ngoằn ngoèo bên những hàng dừa cao ngăn ngắt bên những ruộng lúa vàng nặng trĩu... Chiều nào cũng vậy, chúng em cùng ra đó tắm, giỡn đùa một hồi lâu dưới nước lại lên bờ móc đất sinh để chơi nhau. Tắm xong, bọn em ra ruộng chơi. Có những cậu bé ngồi trên lưng trâu đang thổi sáo hoặc thả diều, còn con trâu vẫn cứ vừa đi vừa gặm cỏ. Có những buổi trưa hè được nghỉ học, chúng em bày trò chơi trước sân nhà, chọn những chỗ mát dựng một túp lều để làm đám cưới nho nhỏ có cô dâu và chú rể. Cô dâu mặc áo màu hồng, trên đầu có gắn những chùm bông giấy màu vàng kết thành một vòng tròn. Chú rể mặc nguyên bộ đồ màu xanh. Tiệc đãi bằng những viên kẹo đủ màu mà chúng em dành dụm từ lâu. Nhờ con sông dài, chúng em thường đi ra giữa sông bằng chiếc ghe khi mỗi buổi chiều nước dâng lên cao. Trên mặt nước là những cụm lục bình trôi dập dềnh với những hoa tím lác lác... càng ra xa càng thấy lóa mắt vì ánh mặt trời đã gần lặn. Hai bên sông là những hàng dừa nước dầm những bàn chân nâu bóng tròn vo xuống phù sa và soi những chiếc lá xanh thẫm chập chờn trên mặt sông. Trái dừa nước kết thành chùm như những trái bóng lớn, rất sai nên quần cuống chắm nước.

Quê em có những ngôi nhà mái lá đơn sơ, những đồng ruộng ở hai bên bờ trĩu hạt quần bông, so với thành phố thì nó nhiều thua thiệt, nhưng không phải vậy mà ở quê em không có những điều thú vị. Dù sau này có đi đâu thì một mảnh tâm hồn em vẫn dành đây cho quê hương. Ôi! Em không muốn xa những hàng dừa nước, những vòm me xanh đầy tiếng chim hót líu lo và ngay cả cơn mưa tình nghịch đã hù dọa bọn em và đã bao lần làm bọn em phải lấm lem, ướt nhẹp. Cơn mưa ấy nó cũng là của riêng quê hương... em sẽ nhớ nó mãi đến suốt đời.

Bài văn mẫu Tả cảnh quê hương em với cảm xúc riêng của bản thân - Mẫu 8

Quê hương là gì hả mẹ?

Mà thầy cô dạy phải yêu nhiều

Quê hương là gì hả mẹ?

Mà ai đi xa cũng nhớ nhiều

Những câu thơ trên chứa đựng một tình cảm lớn lao đối với quê hương của mỗi người. Đó chính là nơi ta được sinh ra và lớn lên. Nó chở che ta những ngày ta còn thơ bé và luôn là chỗ dừng chân cho những người con xa quê đi làm ăn trở về sau những năm tháng bôn ba khắp mọi nơi.

Như một lẽ tất nhiên, các bạn ai cũng có quê hương và em cũng vậy. Trong trái tim em, quê em thật đẹp và em luôn tự hào về hai tiếng thiêng liêng ấy.

Quê em cũng như bao làng quê khác, có gốc đa, giếng nước, sân đình, có con sông quê hương chảy dài mang nước đến cho xóm làng, có cánh đồng lúa thẳng cánh cò bay, có những đàn trâu tung tăng gặm cỏ và đặc biệt nơi đây có những con người chất phác, sống với nhau bằng tình cảm rất chân thành. Em yêu quê hương không phải vì nó giàu sang, trù phú mà chính vì nó gắn bó với cuộc sống của dân làng và với tuổi thơ của những đứa trẻ như em. Nhớ đến mùa thu hoạch lúa, trời nắng gay gắt, các bác nông dân trên người lấm tấm mồ hôi vì mệt nhọc nhưng trên mặt vẫn hiện lên nụ cười rạng rỡ mừng vì một vụ lúa bội thu, em lại nhớ đến câu ca dao:

Ai ơi bưng bát cơm đầy

Đẻo thơm một hạt đắng cay muôn phần"

Nhớ cả những quán nước chè dưới những gốc cây cổ thụ phục vụ những cô bác nông dân đi làm đồng về, nhớ hình ảnh quen thuộc của những đứa trẻ đi mò cua, bắt ốc. Quê hương còn gắn với tuổi thơ của chúng em bằng những buổi chiều chạy theo những anh chị lớn hơn đi thả diều trên cánh đồng lúa đã được thu hoạch xong chỉ còn trơ gốc rạ, rồi đến món khoai nướng, ngô nướng quen thuộc của bọn trẻ chăn trâu. Yêu quê hương là yêu luôn cả những điều bình dị, mộc mạc, đơn sơ đó bởi vì chính những hình ảnh này làm nên quê hương của mỗi người.

Quê hương mỗi người chỉ một

Như là chỉ một mẹ thôi

Quê hương nếu ai không nhớ

Sẽ không lớn nổi thành người

Quê hương luôn là niềm tự hào trong tâm trí em, sau này dù có đi đến nơi đâu đi chăng nữa, thì hình ảnh quê hương luôn khắc sâu trong trái tim em vì ở nơi đó có những người thân và kỉ niệm gắn với một thời thơ ấu không thể nào quên.

Dàn ý Tả cảnh quê hương em

1 Mở bài: Giới thiệu vài nét khái quát về quê hương hoặc nơi em đang ở.

2. Thân bài:

- Kể khái quát về khung cảnh nơi quê hương em.

- Kể chi tiết những nét đặc trưng ở quê em.

3. Kết bài: Nêu những suy nghĩ, tình cảm của bản thân em dành cho quê hương mình.